

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

Han blir nu från vår åsyn dölgd,
 Wi wore i vår saknad sälla,
 Om wi Hans lefnad kunde ställa
 Ds til en stadig efterfölgd. W. 1.

Kundgörelser.

Den 15 uti innevarande månad ser andra beagningen af Hospitals-lotteriet på wanligt ställe. Några få lotter äro ännu hos Handelsmannen Nils Lundwall til fångs.

På Halleby en och en half mil från Kongålf är et parti särdeles bördigt sådeskorn til salu för 9 Dal. S:mt tunnan: prof däraf kan ses hos Herr Sponseger, där ock underrättelse fås om säljaren.

Ängelskt Hvetemjöl och Citronsajt erhålles hos Herr Carl Didric Swenson, samt Ostren hos Herr Mittau.

Den som wil hafwa något kundgjordt i dessa tidningar, anmåle det om Dnsdagarne afräst. Svar och en finner, at man ej kan sätta och rista neder halfwa sidorna, den ena gången efter den andra.

Rättelser.

Uti N:o 12 s. 179 r. 4 och 19, står Audacus, läs Audæus eller Audäus. N:o 13. s. 207, r. 13. står 4500, läs 2500. Uti Artikein ifrån Chelstinahamn har någon tvåtydighet, emot min wilja, insmuget sig. Min mening är den, om än Specie mynt allena komme i gång, har man dock orsak at befara en dryg Wexelcours; emedan Nb konstn at trycka samma mynt under sit billiga värde, är så mästertligen inhemtad. Som jag nu hörer, skal det mesta järnet ej gullet öfwer 88 Daler R:mt, och det bästa 95 Daler i samma mynt.

Götheborgska

Magasinet.

Lördagen, den 12 April 1760.

Fortsatta Anmärkingar wid Odens flygt ifrån Asgård.

När Berelius utgaf, och tillika uplyste Herwara Saga med så härliga anmärkingar, som bekant är, war han icke i stånd, at utsätta tiden, när slaget stod på Dunhed imellan Götherne och Hunerne. Sedan den tiden wet jag ock ingen, som med allwar och lycka lagt sig på den undersökningen: ty storai mening är ju ingalunda antagelig. Jag wil fördenskul försöka at uplösa problemet, så godt jag kan. Audaces Fortuna---. Det är weterligt, at Hunerne bleswo först år 374 bekante i Europa, då de höggö Ostgötherna i lufwen, och dem utan frus underkufwade. Allt sedan den tiden och til Attilas död, finnes Götherne aldrig hafwa wunnet någon seger öfwer Hunerne, förutan den wid Châlons i Champagne, och den Thorismundska strax efter. Inmedertid kan, för många orsaker skul, ingen af desse lekar wara slaget på Dunhed. Således måste denna slagningen wara nödwändig till hällen

efter Attilas död, som timade år 454. Efter den tiden fingo Ostgötherne lust, och afkastade det Huniska öfket; hwarwid man af utländska Historien, efter nyare Scribenters witnessbörd, intager, at Attilas Söner eller efterkommande blefwo sins inellan öense om Regeringen; at en Harderic, som Herwara Saga fallar Heideric, waret Gepidernes, en Göthisk nations, Konung wid år 452, och at denne Harderic öfwerwunnet Hunerne. Herwara Saga förmåler wäl icke, at Heideric slaget Hunerne sjelf; utan at des Son Angantyr gjort et så dråpeligt hugg, strax efter sin Faders död, af den orsak, at han blifwet öense med sin Halfbroder, den Huniske Prinsen Lauthar, om rättigheten til Riket. När man rätt öfwerwägar alla dessa omständigheter, besinnes Sagan på wist sätt hålla med utländska Historien; och kan jag här af ej annat sluta, än at slaget på Dunhed stätt en god tid efter Attilas död. Jag sätter på försök 20 år, hwilket icke kan vara förmycket tiltaget; ty Sagan föreställer öf Heiderics Regering, såsom nog långwarig. Således måste Dunhedska drabningen händt ungefärligen år 474, uti Angantyr's andra Regerings år, (som af Sagan kan slutas) och Heidric wara död 472. Denne Heideric nedstammade af den med Dden samtidige Grimur i fjerde led. Wil man då på Cykliskt wis utröna tiden til Ddens död; bör man utesluta Grimur och Angantyr, och allenast räkna de 4 emellan dem warande leder, som efter den Monogyniska Cykeln utgöra 133 år; hwaraf likwäl, för Herwors skul, 10 år afgå. När man nu drager 123 år från 472, då

Hei

Heideric förmodeligen blef död, infaller Ddens afgång ur werlden på år 349, hwilket går ihop med min hypothes. Härwid bör och märkas, at Heideric afwen härstammar af Dden sjelf i sjette led, genom des Sonesons dotter Eiwora: men som dessa leder dels äro Monogyniska, dels och polygyniska, tyckes det söga wara wärde, at därpå kosta någon räkning. Doch ser man där af omögeligheten, at usärsa Ddens tid före Christi födelse. Widare än öfhwartil stedd, är jag icke, i brist af nödiga hjälpredor, i stånd at utreda frågan om Dunhedska battailen. Saken är likwäl, för Lideräkningen skul, af mycken wigt. Jorden skul beder jag ödmjukligen, at de lärde, som därtill hafwa tillfälle, och äro bättre kunnige om Huniska Historien, täktes sluteligen afgöra den samna; på det wi måtte änteligen få en pålitelig tidepunct i Swenska Historien.

Påminnelser om Bistötten*.

Jugen ting kan wara nödwändigare för et samhälle, än wetskapen at rätt hushålla. Denna utöfwas alrabäst igenom en förnuftig flit och sparsamhet. Konstiga förslag och fina uträkningar göra uti wissa delar af hushålskonsten mycken parade på papperet, men ingen nytta i pungen. Til bewis wil jag allenast anföra några påminnelser om

P 2

bistöt-

* Jag kan ej tillräckeligen uttrycka min tacksamma erkänsla mot den obekante Gynnaren, som benåget hitlände efterföljande wakra påminnelser. Det wore önskeligt, at alla öconomiska rön och förslag ledsagades med samna försäkerhet, tagen ur flera tiders Historia.

bisförseln. Man har genom många och artiga rön funnet, at Wisen är enda honan i bistocken, at wotubien äro hannar, och de andre af Wi-Republikens invånare hafwa intet rön. Detta har gifwet mycket ljus uti naturfunnigheten, men, om jag icke bedrar mig, ingen nytta i hushållningen. Wäre försäder, som weste hwarcken af denna hemlighets, eller af de många förslag, som dageligen upgifwas, til at beskränja bisförseln, woro icke destomindre riktare än wi både på wax och honung. Denna satsen fultygas utan swårighet. Då mindre förråd på penningar war i landet, utgjorde almogen sina statter uti waror, sådane nämligen som de hade bästa tillgång til. Och efter den grunden betaltes uti åttilliga landsorter åfwen honung bland andra Persedlar af Jordeboks räntan. Således betaltes i Calmarlän en kanna honung för 16 öre, en åf honung i norra Møre för 1 Dal. 16 öre. I Warbergs län i lispund honung för 1 Dal. 24 öre. I Sjårehärad på samma sätt et lispund honung för 1 Dal. 24 öre. Det anförda fultygas af våra gamla undervisningar. Uti Rustrjensklångerna för Skåne ansågs en tunna honung för sex tunnor hardt forn. (Bergm. d. s. h. 2. b. 2. d. 229 sidan.) Wärdare finne wi honungsräntan på många ställen omtalad uti R. Waldemars Jordebok, som är af trettionde århundradet. Gyngehärad betalte utom annat, åfwen sju mått af honung (VII metretas mellis) p 41. Bland Hallands afgifter uppräknas och s. 79 för Sjårehärad 4 mått honung för hwar annat år, 12 mått för hwar tredje år. Hensle 4 mått

mått årligen. För winter-skatten, Procuratio hiemalis, betaltes åfwen en stor del i honung. Hela landet war statlagdt efter dagslefweranser til hofwet (servitia noctium) och uti en sådan lefwerans utgjordes altid et halft foder honung eller femt pund. s. 77. Detta fultygas, om jag icke bedrager mig, et tilräckeligt öfwerflöd på honung den tiden, hwilket åfwen Adamus Bremensis witnar, då han säger, at Sverige war rikt både på Spammål och honung, ager frugibus & melle opimus. Ja man finner åfwen nog sinä hemman, som i Skåne gifwet en fjärding honung i årlig ränta: utom des förtärdes mycken honung uti mjödbrygning; at således alla minnesmärken af förra tider witna om ömninghet på denna waran. Ordsaken til förra tidens öfwerflöd, och dennas brist, lærer ej kunna hemtas af våre försäders större förstånd. Ty med all den wördnad jag har för ålberdomen, kan jag intet tro, at den i almänhet ägt mera insigt, än man nu hafwer, utan måtte en större och färdigare affättning waret et af de största skäl, som upmuntrat bisförseln. Men sedan en finare smak taget öfverhand i nordn, och det blef på moden at wisa wämjelse wid alt, som war lagat af honung, måste begärelsen til den samma nödwändigst affstadna, och myttan af bisförsel blifwa mindre lönande; hwarföre och almänheten föragtat, eller åtminstone wansködt denna delen af hushållningen. Hwem finner icke, at socker förorsakat en sådan förändring? Det är wäl swårt at säga, när detta skedd. Doch är ofelbart, at man wid slutet af femtonde århundradet

den uti Österlanden till hehla Christenheeters all-
 menne tjenst öfverståndne Campagne haår Herr
 Generalen Grefwe Königsmark hafte en anseent-
 och berömmelig andehl, hwars försichtige taffre Con-
 duitte fullkomlig haår swarat till det föoora allmän-
 ne Concept man har haft om des särdeles förfaren-
 heet, och giswer hans meriter ett wederskeen på
 Eders May:t, som haår så Genereust wehlat sam-
 tyckia och mista et sådant ästimabelt bystånd af det-
 ta qualificerade Subjecto, till at öfwerlåta honom
 widh dese närwarande favorabe Coniuncturer, till
 dämpande af den ottomaniske barbarens olydelige
 högmodh. Och såsom bemelte Herr Grefwes kraf-
 tiga bystånd nu mehr än någonsin fordras och nö-
 digt är, till att nå een ästundelig ända; Så drage
 Wy det förtroende at Eders May:t, lykmätigt des
 wanliga höga kynne, låter beqwäma sig, det Wy
 och bedie, at gifwa honom tillstånd att Continuera
 den beställning som han så berömb. företräder, den
 brinnande Gudel. Nytt som accompagnerar Eders
 May:t; Konungl. gemöthe låter altyd mehr anseent-
 ligare lysa, wysandes och här wedh, huru Gudh
 och wår helge troons åhra, mehr än alt annat är
 Eders May:t's omhertat, hoop of låter denne obli-
 gation uti ett stadigt warande minne behållas, till at
 uti wårket wedh hwarjehanda tillfälle den samma
 bemöta med en affectionerat ästine, och medh een
 Cordial wördnat. Swar med Wy Eders Kongl.
 May:t ett långwarigt lyf och allbegiärlig förforsing
 till önske. Datum af wårt furstelige pallatio den
 7 May 687.

Gio Batta Nicolari, Secretario.
 Swad

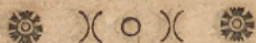
Swad Nytt i Staden?

Korta Stads-nyheter.

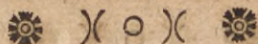
Götheb. Rikens Ständer ligger nu på Riss-
 fjord, ämnadt til Swatte, m. m. Capitainen på det-
 ta Skepp, Herr B. Grubb *, har uddig hjelp af
 5 Styremän, Herrar Habicht, Stjerngranat, Carell,
 Angerstein och Wulf. Antalet af Herrar Super-
 Cargeurerne går til samma nummer, för de olika och
 widsträckt kunskaper, som en så betydande Handels-
 Riesa fordrar. Deras namn äro David Sandberg,
 Joh. H. Brad **, M. Borgman, Hinr. W. Hahr,
 och Ritterberg. Assistenten, eller Super-Cargeur-
 nes Adjuncter, äro Herrar Ulric Balfinson och
 Jonas Almqv. Prädikanten, Herr Pontin, äls-
 kare af natural-Historien, är nära slägtunge med
 den afledne Hasselquist, och recomenderad af Herr
 Archiater Linnäus, om icke af hela Kongl. Wetens-
 skaps Academien: Öfwer-Fältfär är Herr Boe-
 thius, Son af wår bekante Stads-Physicus, och
 Soneson

* Denne Capitaine, känd af många ej mindre prydan-
 de, än nödiga, Insigter, förer ock med sig et af de
 utvaldaste Bibliothequer, som låter finnas i Neptu-
 ni Rike.

** Denne witre Super-Cargo kom i början af förlebet
 år hem, efter många äsventyr, och en på Compagn-
 niets anstalter och kostnad fulländad, werfeligen lärde
 Handelsresa.

brukade socker i Sverige til matlagning. Uti en gammal kökskalender, som är skriven i början af sextonde hundratalet til Biskopens hushållning i Linköping, uptefnas bland andra råtter äfwen **Stofsist med socker**, och efter K. Gustafs förordnande den 11 April 1555, wårderas et Skålpund Confect til 2 mark, och et Skålpund Kanarisocker til en mark, hwilket wisar at socker börjat alt mer och mer blifwa almänt i Swerge, och bisköfeln i samma ordning aftaget. Men därföre är icke min tanke, at förbud på socker skulle bidraga något til en bättre bisköfvel. Jag skulle tro, at ändemålet kunde likfå wäl winnas på annat sätt. Herr Lütken uti sina **oeconomiske tankar** föreslår prämier och belöningar, såsom det säkraste medel, på samma sätt, som man hos oss utafst prämier för Spanke baggar. Det är troligt, at waran på det sättet kunde nog multipliceras, åtminstone på papperet. Men sådana belöningar hafwa sina swårigheter. Mån tro en befalning, at almogen skulle, på de tjenligaste orter i riket, nödwändigt hafwa inom en wisz tid et wisst antal af stockar eller kupor, ej kunde uträtta något? Herrar landshöfdingarne kunde likfå wäl underrätta sig wid Jordransafningarne om bisköfveln, som om pil- och andra trä-planteringar. Hwad så betydande Herrars och mäns påminnelser hos almogen kunna uträtta, därpå har man alt för tydeliga och förträffeliga prof. Mån en Frelsman icke kunde med något litet förskott, äfwen upmuntra sine landbönder til något dylikt? Första utgifwen och början är det, som måst affräcker almogen. Jag

Jag skulle tro, tid och tålmod bäst upmuntrar oss, at widare utwidga denna nyttiga hushållsgrenen. Almogen bör imedlertid utan all konst fortfatta bisköfveln på gamla maneret. Men större och klofare hushållare må obehindrade njuta den frihet, at, til nya försök, fördärwa den ena kupan efter den andra, til des de antingen upfunnet något fördelagtigare sätt, at handtera dessa nyttiga fråken, hwilket är både möjligt och troligt; eller ock lärt, at med förstånd, flit och agtsamhet blifwa wid det gamla. Jag behöfwer intet tala om nyttan af en ymnigare bisköfvel. Där om komma alle öfwerens. Frankrike förtärer årligen tiohundrade tusend Skålpund utländskt war. Sverige gifwer ock en wacker ränta til utlämningen, så at hushållning äfwen i detta mål skulle gagna det ensilka och almänta på många sätt. Huru wida dessa anmärkningar tjena min Herres Magasin, underkastas des eget omdöme. Jag tilstår mit sel, tankarne äro nog gammalmodige. Den som tror, at Economi har samma art som sist, hwar den färfaste altid hafwer företrädet, kan efter behag följa sin smak.

Gamla Nyheter.

Den Durchleuchtigste och stoormächtigste Herre CARL medh Gudz nåde, Sweriges, Gödes och Wändes ic. Högborna Konung Recommendera sigh Marcus Antonius Justiniano af samma nåde Hertig af venedig medh all wällgångz tillönsfande. Uti dje lyckelige och fördeelachtige Successen, widh

P 4

den

* Denna gammalmodiga öfwerfättningen är mig tilfänd ifrån säker hand.

Sonefön af den för sina öden mycket bekantare Profften Boethius.

Ankomne äro Skepparne Hans Lamberg ifrån S. Ulbes med Salt, Magnus Sjögård ifrån Nantes med Salt och Brännewin, Carl Fr. Tallberg ifrån Bordeaux med Win och Brännewin, Daniel Dstle ifrån Köpenhamn med barlast, Alex. Littleiohn ifrån Arbroth med Spannemål, James Arbuthnot och Georg Mills ifrån Montros med dito, David Doeg ifrån Wells med samma, Nath. Burch ifrån Linn med dito, Jan Jacobs Fisser och Heycke Jacobs Fischer ifrån Briesland med barlast, Alex. Club ifrån Frasersburg med Stenkol, Onne Arends ifrån Briesland med barlast, Jebbe Neents ifrån Stawhorn med dito, Jacob Hansson ifrån Apenrad med dito och litet Victualie waror, Anders Madseu ifrån Flensburg med Mursten och Spannemål samt Ost, William Stead ifrån Leith med Stenkol, John Blom ifrån Riga med Ekewirke, William Borrish och Swen Kullin ifrån Croshwyl med Salt, Charles Kenney ifrån Montros med Spannemål, Robert Duncan ifrån Bergen med barlast, William Napier ifrån Montros med Spannemål, Johan Juthe ifrån Lissabon med Salt, och Alexander Davidsson ifrån Aberden med Spannemål och Mursten, samt Pehr B. Hanshals ifrån Croshwyl med Salt.

Utgångne Skepparne Geo. Craige til Lissabon med Ost-Indiskt gods, And. Holmberg til Lissabon med bek, tjära och stenkol.

Göthe

Göteborgske Wexelcoursen.

Onsdagen, den 9 April.

London	- -	66 $\frac{1}{4}$	- -	Dal. Rmt.
Amsterdam	- -	60 $\frac{1}{4}$	- -	M: f Rmt.
Hamburg	- -	59	- -	M: f Rmt.

Små Kyrko-tidningar.

Vi lefwe i förwända tider:

St göra wäl, det är besvär;
Men skada man begärligt lider,
Blott at förenöga sit begär:
Det är den Afgud, som wi dyrka.
Men ach, hur mätter är wår själ,
När hon uppå et almant wäl
Skal wisa något af sin styrka!

Om uppå barnens trogna skötsel
Et Rifes sanna wäl beror;
Om den är mer, än lykelig födsel,
Och mer, än genom guld bli stor;
Om det är konst och jämnwäl möda
I toma hjernar skapa wett;
Så låt en trogen Mentors swett
Förtjena dyrt sin knappa föda.

E . .

Man önskar Supplicanterne lycka, at öfna
hwars och ens hjerta och fickor: detta sker så mycket
billigare, som de äro trogne och trågne arbetare wid
Scholen,

Scholen; och man får med nöge se, huru hvar och en, nästkommande Bönedag, öppnar rika händer öfwer deras Collect-bäcken.

Prädikanter. Uti Swenska Församlingen i Dittesängen Adjuncten Herr Magister Nordblom. I Högmessan Adjuncten Herr Magister Montin, och i Aftonsängen Adjuncten, Herr Olof Lindman. Uti Tyska Kyrkan i Morgon och Bönedagen i högmessorne Herr Pastoren Magist. Müller, och i Aftonsängerne Pastoren Herr Magister Hempe. I Kronhuset Regiments Pastoren Herr Grinbeck.

I Swenska Församlingen äro, frän den 27. Martii til den 8. dennes, Födde 3 Gosse- och 3 Flickobarn. Wigde Herr Petter Hammarberg och Jungfru Eva Maria Beyer, Stads-Båtsmannen Hans Tjårman och Pigan Ingrid Olin, Olof Kindberg och Enkan Gunila Hallberg; Döde afledne Handelsmannen H. C. Wohlfarts Enka af trånsjuka, Enkan Ebba Grå af ålderdoms swaghét, Visiteuren Zingberg af slag, Peruquemakaren Beckman af hetsig feber, 1 Gosse af koppor, och 1 flicka af slag.

I Tyska Församlingen Föddt 1 Flickobarn: Wigde Herr Anders Sjögård med Jungfru Margaretha Beckman, Stråddaren Måster Jonas Grolander med Jungfru Maria Eleonora Vogel: Dödt et Barn.

Uti Kronhus-Församlingen: Wigde Soldaten Gunnar Sahlberg och Pigan Brita Fredrichsdotter: Dödt 1 barn af slag.

Swar

Swar emot Franska Graffstriften N:o 14.

At Thurot lesde och han dog;
Tyks Franske Munken wara nog,
Til Graffstriften öfwer denne Hjelte:
Mig tyks, då Munken somnar af,
Man säger bättre wid des graf
De ord som han wid Thurots fälte.

Om dristighet och mannamod,
Om sedighet och redlig blod,
Om iswer at sin Konung tjåna,
På stora människor är prof;
Så har man intet smink behof
Til Thurots lof och heber låna.

Fast af naturen han fick mer,
Än hon at almånheten ger;
Han stadna doch wid måsterstycket.
Hans wänner gifwa lyckan full,
Som nu war blifwen afundsfull,
För det at Thurot fätt förmycket.

Han kom, han blånkte och gick bort.
Han lesde mycket, fast än fort,
Och saknas af sin Kung och Rike.
Jag felar intet, om jag tror,
At han bland Sjömän waret stor;
Men at han samwål har sin life.

G . . .

Små

Små lärda Nyheter.

Uf Trycket är et Bref utkommet, uti samma smak Skrifwet, som sal. Gubbens högagrade Skrifter. Jag wil härutur inrycka det första Postscriptum:

Såsom Postscriptum jag nämna må,
 Ut när kläckan ätta månde slå,
 Blef et nyfödt barn, som war en gosse,
 Och swept i en starkwig tiggare posse,
 Uti Herr Alströmers förskufwa fastat,
 Uf en person, som strax bortkastat,
 Utan at namnet på barnet skrifwa,
 Eller det minsta viaticum gifwa.
 Barnet, som är både wacker och qwift,
 Och tyckes ej wara fem dagar antiqt,
 Det lades i kläder och en annars famn,
 Och Christnas i dag med Gregorii namn.
 Och fast här om är mycket sladder,
 Så står jag likwål at barnet fadder.
 Mången skulle, sig til stor mohn,
 Dnska at hafwa så wacker en Son.
 Men fast det är likt mig på armar och ben,
 Så får det doch aldrig Far i N = =
 Ty genom staden har struket et flödder,
 Uf hwilket gossen skal wara födder.
 Fiscalen har redan börjat mjölka,
 Med hopp at mjölken skal modren tolka.
 Men at detta prof är ej altid bewis,
 Det wimnar en salig Hårleman så wis.
 I medlertid lysas i hwar kyrka,
 Jag bör ock mycket på den saken yrka,

Ut

Ut barnet åtminstone måtte få Mor:
 Ty Fadren må wara liten eller stor,
 Så tänker jag på den dören klappa,
 Där alle Grimurare kallas pappa.

Småsaker.

Skrymtan är, utan twiswel, den hwitmenade griften, som slugheten kunnat i nyare tider bättre upmura, än i de dagar, då werlden ännu war et barn.

Til en slikt konstlig bygnad har förre Konung August i Pohlen waret byggemästare, när han skulle tiltråda Pohlska Kronan, och astråda från lutherska läran.

Berserna äro ömkeligen bekanta; men det förstås, at de kunna läsas på 2 wis; och at Konungen blifwet Skyldig Poeten, för et mycket betydande, fast inbillat, förbehåll i sina tankar.

Jag wiser här med af—Från Påfvens bud och wilja,
 Från luther til min graf—Jag aldrig mig skal skilja.
 Jag spottar och jag ler—Ut Påfvens lära all,
 Ut luthers skrifter fler—Jag mig måst sagna skal.
 Jag hatar allan stund—De sig til Påfwen gifwit,
 lutheri tro och grund—Jag i mit hjerta skrifwit.
 Bort, bort! ur detta land—All Påfvens hopp och nit,
 Hwad luther ger wid hand—Beware Gud med slikt!
 Den som rätt luthersk är—Han salighet besitter,
 Sin onde til sig bär,—Den Påfwis lära gitter.
 Hjortberg.

Kundgörelser.

Några Exemplar af Herr Prosten C. M. Ekmans homiletiska förklaring, öfwer de två sista Bönedagarne,

dagarne, äro i denna vecka med posten från Lin-
köping ankomne, och säljas hos Boktryckaren länge
för wanligt pris.

På Smittska Tryckeriet är en wacker Beredelse
til förste Dönedagen utgifwen på et ark i 8ve, och
kostar 3 öre S:mt.

Likaledes är Historien om Iysimachus hos Bok-
tryckaren Smitt utgifwen; et af Herr Montesquieus
smärre arbeten, som en af wåre qwickaste Gymna-
sister öfversadt ifrån Franska hufwudskriften. Pap-
peret kostar 2 öre S:mt.

Om någon har Pehr Monsons Navigations-bok
at sälja, (aldeles fullkomlig och utan ringaste be-
fect) han insinne sig med denna Boken, där dessa
nyheter tryckas.

Den 24 dennas kommer på auction at försäljas
Borgaren A. Jungrens hus, på Kronhusgatu-hörnet
wid östra hamnen beläget: Ägaren är ock nögd,
at utom auction defförinnan, köpslaga.

Den 24 dennas komma 3 här liggande och tagne
Fartyg, de Blackney, Prudent Marie och William
and Charles, på Stadens Auctions-Kamare at
försäljas.

Twänne rum äro lediga hos Sabelmakaren Jock,
på Drottningegatan, at uthyras. Jämwäl äro
twänne öfvertäkte wagnar därstädes til köps.

Och på Stockholms-källaren finnas läkra Ostron-
Kärtelser. Uti Magas. N:o 13 s. 197 står Re-
gaet, läs Regart, s. 198 står Vander, läs Fander, står
Blansfelter, läs Blansfelfor, står Gumborg, läs Gumb-
borg, s. 199 Rinkje, läs Rentje.

Götheborgska Magasinet.

Lördagen, den 19 April 1760.

Tankar om sänings-tiden af wårfsäden.

Så wida åkerbruket skal med fördel stötas, kom-
mer det mycket an på, som hwar och en med-
giffwer, at utröna råtta säningstiden. Men det är
just denna, som är oafgjord ännu.

Man wil ej tro, at wåre förfäder ägt uplystare
begrep än wi: men Skulle wederspelet ha rum, så
wi utan twiswel råfna konsten, at utnämna råtta
säningstiden, til de förlorade. Wi kunne icke en-
gång ursätta wiß sädestid för en serfält, ännu min-
dre för flera landsorter tillika. Linnéiska rönet om
trån, som utslå sina löf wid den tiden, är wäl
ännu det bästa; men wäntar widare stadfästelse.
Ingen Skulle gerna falla på den tanken, at den
lena kornsänningen, näml. i femte, sjerde och tred-
je weckan före midsommar, ägde någon förmån.
Dock måtte dugliga orsaker waret i wågen, eme-
dan seden blifwet widtagen och underhållen uti de
mest i söder belägna orter, där likwäl solwärman,
m. m.